

PRAKSISOVERSIGT · SELSKABSRET

Praksisoversigt over iværksætterselskaber (IVS) – kapitalkrav, omregistrering og afvikling

Fra 1-krones-kapital til tvangsopløsning – praksis om kapitel 20 a, overgangsordningen i 2019-loven og genoptagelse

Version 2 · Opdateret 6. sep. 2026 · 25 afgørelser · 1995-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Iværksætterselskabet (IVS) blev indført i 2013 som en anpartsselskabsvariant med en selskabskapital ned til 1 kr., mod at selskabet skulle spare op til det almindelige ApS-kapitalkrav gennem en bunden reserve. Formen blev afskaffet i 2019 efter Erhvervsstyrelsens analyse, der viste, at IVS'er stod for ca. 60 pct. af alle tvangsopløsninger og havde markant forhøjet svigs- og restancerisiko, og de ca. 42.000 eksisterende selskaber blev underlagt en 2-årig overgangsordning med pligt til omregistrering til ApS. Praksis er derfor i dag helt overvejende afviklingspraksis: Erhvervsankenævnet er den primære instans, og tyngdepunktet ligger i spørgsmål om omregistreringens formkrav, vurderingsmandserklæringens datering, berigtigelsesfrister og hvornår mangler i stiftelsesgrundlaget udgør uoprettelige nulliteter. Hertil kommer skifteretternes og Sø- og Handelsrettens praksis om konkurskarantæne samt Landsskatterettens praksis om hæftelse, når IVS'et aldrig fik en bankkonto.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Iværksætterselskabet var en anpartsselskabsvariant, ikke en selvstændig selskabstype: selskabslovens regler om anpartsselskaber galdt, medmindre kapitel 20 a bestemte andet.
- 02** Selskabskapital i et IVS kunne kun indskydes og forhøjes kontant – herunder ved fondsforhøjelse – men aldrig ved konvertible gældsbreve eller warrants; apportindskud var først tilladt i forbindelse med selve omregistreringen til ApS.
- 03** Omregistrering til anpartsselskab krævede generalforsamlingsbeslutning med vedtægtsændringsflertal og en vurderingsmandserklæring om, at kapitalen var til stede – med en snæver undtagelse, når et nyligt, umodificeret revideret årsregnskab dokumenterede kapitalen.
- 04** Fristen for omregistrering udløb 2 år efter 2019-lovens ikrafttræden; herefter kunne Erhvervsstyrelsen fastsætte en sidste frist og derefter anmode skifteretten om at opløse selskabet.
- 05** Erklæringen om kapitalens tilstedeværelse skal foreligge senest på tidspunktet for beslutningen om genoptagelse – en erklæring dateret efter generalforsamlingen er i sig selv en registreringshindring.

- 06** Mangler i stiftelsesgrundlaget – manglende stiftelsesdokument, uklar stifteridentitet, manglende underskrift eller stifter uden retsevne – anses for oprindelige og uoprettelige mangler, der udelukker genoptagelse.
- 07** Efterfølgende indsendte og efterdaterede stiftelsesdokumenter kan ikke sanere en oprindelig mangel; det ville reelt svare til en ny stiftelse, hvilket ikke kan ske inden for rammerne af en genoptagelsessag.
- 08** Berigtigelse af det forhold, der udløste tvangsopløsningen, skal ske senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, og dokumentationen skal indsendes senest samtidig med anmeldelsen.
- 09** Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en berigtigelsesfrist for afhjælpelige fejl og skal nægte registrering, hvis fristen overskrides – men der er ikke pligt til at give frist, når fejlen ligger i en uafhængig vurderingsmands erklæring.
- 10** En kladde i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning er ikke en indsendelse; anmelderen bærer risikoen for, at dokumentationen faktisk når frem inden fristens udløb.
- 11** Erhvervsstyrelsens afgørelse om at oversende et selskab til tvangsopløsning kan ikke påklages til Erhvervsankenævnet, mens afslag på genoptagelse kan prøves fuldt ud.
- 12** Et selskabs status som selskabsretlig nullitet fritager ikke direktøren for konkurskarantæne for det faktiske virke som ledelse.
- 13** At et IVS ikke kunne få en erhvervskonto, og at omsætningen derfor gik ind på ejerens private konto, medfører ikke i sig selv, at virksomheden skal beskattes som personligt drevet.

Iværksætterselskabet som kapitalselskab: kapitel 20 a og § 1 1-krones-kapitalen

Iværksætterselskabet blev indført ved **lov nr. 616 af 12. juni 2013**, der samtidig nedsatte minimumskapitalkravet for anpartsselskaber fra 80.000 kr. til 50.000 kr. Selskabsformen blev placeret i selskabslovens dagældende kapitel 20 a, og den var udtrykkeligt en variant af anpartsselskabet – ikke en selvstændig selskabstype. Definitionen blev samtidig indsat i selskabslovens § 5, nr. 14, og kapitalselskabsdefinitionen blev udvidet med ordene »herunder et iværksætterselskab« netop for at tydeliggøre, at et IVS var et kapitalselskab med begrænset hæftelse.

De fire bærende bestemmelser havde i lovebekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015 følgende ordlyd:

- § 357 a. Lovens regler om anpartsselskaber finder anvendelse på iværksætterselskaber, medmindre andet er fastsat i dette kapitel.*
- Stk. 2. Et iværksætterselskab skal have en kapital på mindst 1 kr. Selskabskapitalen kan alene indskydes i kontanter.*
- Stk. 3. Kun iværksætterselskaber kan og skal i deres navn benytte betegnelsen »iværksætterselskab« eller forkortelsen »IVS«.*

Opsparingspligten fremgik af § 357 b, hvorefter selskabet årligt skulle henlægge mindst 25 pct. af overskuddet til en bunden reserve til opbygning af kapitalgrundlaget, indtil reserven sammen med selskabskapitalen udgjorde mindst 50.000 kr., og selskabet kunne ikke udlodde udbytte – heller ikke ekstraordinært – før denne grænse var nået. Adgangen til omregistrering fremgik af § 357 c, og retsvirkningstidspunktet af § 357 d, hvorefter omregistreringen først var sket, når vedtægterne var ændret og omregistreringen registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, og reserven var overført til selskabskapitalen.

Kontantkravet gav i praksis anledning til tvivl, og det blev derfor præciseret ved LOV nr 1547 af 13/12/2016 med virkning fra 1. januar 2017. Af forarbejderne fremgår:

Bestemmelsen for iværksætterselskaber, om at selskabskapital alene kan indskydes i kontanter, har siden indførelsen af reglerne om iværksætterselskaber, ved lov nr. 616 af 12. juni 2013 givet anledning til tvivl, da lovens § 357 a, stk. 2, 2. pkt., i den gældende affattelse alene nævner mulighed for indskud af kontanter.

Ændringen præciserede dels, at kontantkravet også gjaldt ved kapitalforhøjelser, dels at en fondsforhøjelse skulle betragtes som en kontantforhøjelse, fordi der er tale om overførsel af selskabets egne reserver. Forarbejderne fastslår samtidig udtrykkeligt, at der »fortsat ikke [kan] foretages forhøjelse af selskabskapitalen i iværksætterselskaber ved udstedelse af konvertible gældsbreve eller warrants«, som det ellers er muligt efter selskabslovens § 153.

LOV

Selskabsloven § 4, stk. 2

Selskabsloven § 33, stk. 1

Selskabsloven § 153

§ 2 Afskaffelsen i 2019: begrundelsen i de almindelige bemærkninger

Iværksætterselskabsformen blev afskaffet ved lov nr. 445 af 13. april 2019 (retsinformation.dk), der ophævede kapitel 20 a i sin helhed, ophævede definitionen i § 5, nr. 14, og nedsatte kapitalkravet for anpartsselskaber fra 50.000 kr. til 40.000 kr. Loven trådte i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende den 14. april 2019.

Begrundelsen fremgår af de almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.2, der bygger på Erhvervsstyrelsens *Analyse af iværksætterselskaber* offentliggjort 17. september 2018:

Siden introduktionen i 2014 til 2017 er der blevet stiftet 41.877 iværksætterselskaber – virksomhedsformen er populær. [...] Erhvervsstyrelsens analyse viser bl.a., at antallet af tvangsopløsninger efter introduktionen af iværksætterselskaber er steget mere end forventet. Det estimeres, at iværksætterselskaberne står for 60 % af det samlede antal tvangsopløsninger.

Bemærkningerne peger dernæst på misbrugsrisikoen, som blev rejst i forbindelse med skattelyaftalen fra december 2014:

Erhvervsstyrelsens analyse viser, at iværksætterselskaberne har medført en forhøjet risiko for svig, og at skatte- og afgiftsrestancerne for iværksætterselskaber er næsten dobbelt så høje som f.eks. enkeltmandsvirksomheder.

De paragrafspecifikke bemærkninger til ophævelsen af kapitel 20 a understreger samtidig, at afskaffelsen ikke i sig selv bragte de eksisterende selskaber til ophør:

De iværksætterselskaber, som er stiftet inden dette lovforslags ikrafttræden, vil ikke ophøre med at eksistere ved lovens ikrafttræden. Disse iværksætterselskaber foreslås underlagt en 2-årig overgangsordning, jf. lovforslagets §§

4-7, og de specielle bemærkninger hertil. De bestemmelser i selskabslovens kapitel 20 a som fortsat skal gælde for de eksisterende iværksætterselskaber, er ligeledes overført til overgangsordningen i lovforslagets §§ 4-7.

Nedsættelsen af ApS-kapitalkravet var en direkte følge af afskaffelsen. Af bemærkningerne til [selskabslovens § 4](#) fremgår, at »[a]fskaffelsen af iværksætterselskabsformen vil betyde, at iværksættere vil blive nødt til at tilvejebringe et større beløb for at kunne stifte et selskab«, og at nedsættelsen skulle lette adgangen for netop den gruppe. Udviklingen er siden fortsat: ved lov af 30. december 2024 blev kravet som led i Iværksætterpakken nedsat yderligere fra 40.000 kr. til 20.000 kr. med virkning fra 27. februar 2025, og [§ 4, stk. 2](#) fastsætter i dag et minimum på 400.000 kr. for aktieselskaber og 20.000 kr. for anpartsselskaber.

LOV

[Selskabsloven § 4, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 5](#)
[Selskabsloven § 33, stk. 1](#)

§ 3 Overgangsordningen i §§ 4-7 i 2019-loven: hvad der fortsat gjaldt for de eksisterende IVS'er

Overgangsordningen står ikke i selskabsloven, men som selvstændige bestemmelser i §§ 4-7 i **lov nr. 445 af 13. april 2019**. Hovedreglen er § 4, stk. 1: selskabslovens regler om anpartsselskaber finder anvendelse på IVS'er stiftet før lovens ikrafttræden, medmindre andet følger af overgangsreglerne.

De centrale elementer var:

Bestemmelse	Indhold
§ 4, stk. 2-4	Ingen nye IVS'er – hverken ved stiftelse, fusion, spaltning eller grænseoverskridende transaktioner
§ 4, stk. 5	Kapital mindst 1 kr.; forhøjelse kun kontant, herunder ved fondsforhøjelse; apportindskud dog tilladt i forbindelse med omregistrering
§ 4, stk. 6	IVS'er stiftet med kapital på 25.000 kr. eller mindre kunne dokumentere kontant indbetaling ved en egenerklæring fra stifterne
§ 4, stk. 8	Bunden reserve: årlig henlæggelse af mindst 25 pct. af overskuddet, indtil reserve + kapital udgjorde mindst 40.000 kr.
§ 4, stk. 9	Udbytteforbud – også ekstraordinært udbytte – indtil samme grænse
§ 7	Overtrædelse af § 4, stk. 5 og 7-9 straffes med bøde

Beløbsgrænsen for den bundne reserve og udbytteforbuddet blev altså i overgangsordningen sænket fra 50.000 kr. til 40.000 kr. i takt med nedsættelsen af ApS-kapitalkravet.

Klageadgangen blev reguleret særskilt i lovens § 6: afgørelser truffet efter § 4 kan indbringes for Erhvervsankenævnet inden 4 uger, mens Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelse af fristerne efter § 5, stk. 2, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Denne konstruktion spejler den almindelige ordning i [selskabslovens § 371, stk. 2](#), hvorefter bl.a. afgørelser efter [§ 226](#) og [§ 232, stk. 2](#) er unddraget administrativ rekurs.

LOV

[Selskabsloven § 226](#)
[Selskabsloven § 232, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 371, stk. 2](#)

Omregistrering til anpartsselskab: § 106-flertal, vurderingsmandserklæring og årsregnskabsundtagelsen

Efter den ophævede § 357 c kunne generalforsamlingen med det flertal, der kræves til vedtægtsændring – dvs. 2/3-flertallet i [selskabslovens § 106, stk. 1](#) – beslutte omregistrering, hvis selskabskapitalen og den bundne reserve på beslutningstidspunktet udgjorde mindst 50.000 kr., og det var en betingelse, at der forelå en vurderingsmandserklæring efter § 37 om, at kapitalen var til stede.

Overgangsordningens § 5, stk. 1, videreførte og skærpede denne ordning som en *pligt*: generalforsamlingen i et IVS, der ikke var under konkurs eller tvangsopløsning, skulle senest 2 år efter lovens ikrafttræden – dvs. i praksis senest medio april 2021 – beslutte omregistrering til anpartsselskab. Hovedreglen var fortsat vurderingsmandserklæring, men bestemmelsen indførte en snæver undtagelse, hvor alle fire betingelser skulle være opfyldt samtidig:

- selskabets seneste reviderede årsregnskab skulle udvise selskabskapital og overførbare reserver på samlet mindst 40.000 kr.,
- regnskabet skulle være forsynet med en revisorerklæring uden modifikationer,
- balancedagen måtte ikke ligge tidligere end 5 måneder før beslutningen om vedtægtsændring, og
- det centrale ledelsesorgan skulle offentliggøre en erklæring om, at selskabskapitalen var til stede på beslutningstidspunktet.

Hertil kom, at det reviderede årsregnskab skulle være godkendt på selskabets ordinære generalforsamling *forud for* beslutningen om vedtægtsændring, og at ledelseserklæringen skulle offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system senest samtidig med, at omregistreringen blev registreret eller anmeldt.

Retsvirkningstidspunktet fulgte § 5, stk. 4, der viderefører princippet fra den ophævede § 357 d: omregistreringen anses først for sket, når vedtægterne er ændret for så vidt angår kapital og selskabsbetegnelse, og omregistreringen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Som led i omregistreringen skulle den bundne reserve overføres til selskabskapitalen ved en fondsforhøjelse. Omregistreringen var gebyrfri, mens gebyret for anmeldelse af genoptagelse af et IVS blev fastsat til 350 kr., jf. § 5, stk. 5.

LOV

[Selskabsloven § 36, stk. 2](#)[Selskabsloven § 37](#)[Selskabsloven § 106, stk. 1](#)

Tvangsopløsning ved manglende omregistrering – og den snævre vej tilbage via genoptagelse

Konsekvensen af ikke at omregistrere rettidigt fremgår af overgangsordningens § 5, stk. 2: Erhvervsstyrelsen kunne fastsætte en frist, inden for hvilken selskabet skulle opfylde omregistreringskravet, og blev fristen ikke overholdt, kunne styrelsen anmode skifteretten om at opløse selskabet efter [selskabslovens § 225](#). Selve tvangsopløsningen gennemføres af skifteretten, jf. også § 226.

Denne mekanisme er illustreret i [22/14144](#), hvor KL IVS blev sendt til tvangsopløsning den 25. januar 2022, netop fordi selskabet ikke havde overholdt fristen for omregistrering fra IVS til ApS.

Vejen tilbage går gennem § 232, der lader § 231 finde tilsvarende anvendelse, når et selskab under tvangsopløsning anmelder, at skifteretsbehandlingen skal afbrydes. Overgangsordningens § 5, stk. 3, opstiller for IVS'er tre kumulative krav: de forhold, der begrundede oversendelsen, skal være berigtiget, betingelserne i § 232 skal være opfyldt, og generalforsamlingen skal senest samtidig med beslutningen om genoptagelse beslutte omregistrering til anpartsselskab – som tilmed skal være registreret i Erhvervsstyrelsens it-system senest samtidig med anmeldelsen om genoptagelse.

Dertil kommer de almindelige spærrefrister i § 232, stk. 2: anmeldelse skal være modtaget senest 3 måneder efter, at Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om tvangsopløsning, og genoptagelse er helt udelukket, hvis selskabet inden for de sidste 5 år tidligere har været under tvangsopløsning. At det er den lovbestemte genoptagelse, der er den eneste vej ud af en iværksat tvangsopløsning, er fastslået allerede i ældre praksis – i 96-95.835 og den parallelle sag 96-95.809 fastslog ankenævnet, at generalforsamlingens adgang til at beslutte frivillig likvidation ophører, når styrelsen har anmodet retten om opløsning, hvorefter det alene er retten, der bestemmer opløsningsmåden.

LOV

Selskabsloven § 225, stk. 1

Selskabsloven § 226

Selskabsloven § 231, stk. 1

Selskabsloven § 232, stk. 1-3

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist 10.02.2023

Erhvervsankenævnet · Selskab under tvangsopløsning kan ikke beslutte frivillig likvidation – Erhvervsankenævnet stadfæster Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afvisning 27.02.1997

Erhvervsankenævnet · Grønlandsk anpartsselskab under tvangsopløsning afskåret fra at beslutte frivillig likvidation 27.02.1997

Erklæringen om kapitalens tilstedeværelse: datering, indhold og hvem der bærer risikoen

§ 6

Det praktisk vigtigste stridspunkt i genoptagelsessagerne er vurderingsmandserklæringen efter § 231, stk. 1, hvorefter det er en betingelse for genoptagelse, at der vælges ledelse og eventuel revisor, og at der udarbejdes en erklæring af en vurderingsmand, jf. § 37, om, at kapitalen er til stede. Kravet er gentaget i anmeldelsesbekendtgørelsens § 26, der oplister erklæringen om kapitalens tilstedeværelse og om fravær af ulovlige kapitalejerlån blandt de dokumenter, en genoptagelsesansøgning skal vedlægges.

Tidspunktet. I 22/14144 blev beslutningen om genoptagelse truffet på generalforsamling den 3. februar 2022, mens vurderingsmandens erklæring først blev underskrevet den 22. februar 2022. Erhvervsstyrelsen anførte, at genoptagelse kan sidestilles med en nystiftelse, og at erklæringen derfor skal foreligge senest på beslutningstidspunktet; den efterfølgende datering udgjorde i sig selv en registreringshindring. Selskabet gjorde uden held gældende, at der slet ikke var krav om vurderingsmandserklæring, fordi anmodningen var indgivet før kurators indtræden.

Substansen. Erklæringen skal være materielt rigtig. I 24/09250 bekræftede en revisorerklæring, at selskabskapitalen på 40.000 kr. var til stede, men klientkontoudskriften viste en saldo på 37.211,25 kr. efter betaling af en stiftelsesfaktura. Ankenævnet lagde vægt på, at kravet om minimumskapital ikke var opfyldt, og at ansvaret for korrekt dokumentation påhviler anmelderen:

Ankenævnet finder på baggrund af ovenstående, at selskabet ikke har fremsendt den nødvendige dokumentation senest samtidig med anmeldelsen eller alternativt senest med fristens udløb... Herefter anses selskabet ikke for at være berettiget til genoptagelse af selskabet efter selskabslovens § 232, stk. 3.

I [J.NR. 24/11571](#) angav revisorerklæringen fejlagtigt selskabskapitalen til 40.000 kr. i stedet for de 400.000 kr., et aktieselskab skal have. Ankenævnet fastslog, at Erhvervsstyrelsen ikke var forpligtet til at give en berigtigelsesfrist, fordi fejlen lå i en erklæring afgivet af en uafhængig vurderingsmand og derfor ikke kunne afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning.

Formen. I [24/00693](#) havde revisoren uploadet en fil med titlen »Faktura for genoptagelse« – reelt en kvittering fra styrelsens betalingsmodul – i feltet til erklæringen om kapitalens tilstedeværelse. Styrelsen anførte, at den automatiske 4-ugers frist til eftersendelse kun udløses, hvis anmelderen slet ikke uploader et dokument, ikke når der uploades et ugyldigt.

At kravet ikke er en ren formalisme, men skal bedømmes realistisk, viser [23/07043](#), hvor ankenævnet ændrede et afslag og fandt det dokumenteret, at kapitalen var indbetalt til advokatens klientkonto på anmeldelsestidspunktet, jf. [selskabslovens § 40, stk. 2](#). Omvendt viser Revisornævnets sag [24-07674](#), at revisor ikke kan afhjælpe bankernes tilbageholdenhed ved at lade selskabskapitalen stå på revisionsvirksomhedens egen konto – det udløste en bøde på 100.000 kr. for uafhængighedsbrud.

LOV

[Anmeldelsesbekendtgørelsen § 26](#)
[Selskabsloven § 37](#)
[Selskabsloven § 40, stk. 2](#)
[Selskabsloven § 231, stk. 1](#)
[Selskabsloven § 232, stk. 3](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	13.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital	13.05.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring	06.03.2025
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	06.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist	10.02.2023
	Revisornævnet · Bøde på 100.000 kr. for uafhængighedsbrud: Statsautoriseret revisor afgav kapitalerklæringer ved selskabsstiftelse, mens selskabskapitalen lå på revisionsvirksomhedens bankkonto (sag 062-2024)	28.02.2025

§ 7 Berigtigelseskravet: hvad skal rettes, og hvornår

[Selskabslovens § 232, stk. 3](#) opstiller en dobbelt tidsregel: berigtigelsen skal foretages **senest samtidig med** beslutningen om genoptagelse, og dokumentationen skal indsendes **senest samtidig med** anmeldelsen. Manglende årsrapporter, hvis indsendelsesfrist er udløbet, skal desuden være modtaget.

Den strenge tidsregel blev håndhævet i [24/00693](#). Selskabet var oversendt til tvangsopløsning på grund af en manglende årsrapport; anmeldelsen om genoptagelse blev indgivet 10. januar 2024, styrelsen traf afgørelse 16. januar, årsrapporten blev godkendt på generalforsamling 17. januar og modtaget 22. januar. Ankenævnet konkluderede:

Ankenævnet finder herefter [...] at anmeldelsen af genoptagelse var mangelfuld, idet forholdet, der begrundende selskabets oversendelse til tvangsopløsning ikke var berigtiget senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, og Erhvervsstyrelsen har derfor været berettiget til at nægte registreringen af selskabets genoptagelse.

Berigtigelseskravet er omvendt **afgrænset til det forhold, der faktisk udløste tvangsopløsningen**. Det er kernen i [23/13991](#), hvor styrelsen havde afvist genoptagelse, fordi de indsendte vedtægter afveg fra de oprindelige. Ankenævnet udtalte:

Hverken efter ordlyden af selskabslovens §§ 231 og 232 eller lovforarbejderne til bestemmelserne ses der imidlertid ikke at være et krav om fremsendelse af selskabets vedtægter i forbindelse med en anmeldelse om genoptagelse. Da klager blev oversendt til opløsning ved skifteretten, fordi klager ikke rettidigt havde indleveret sit årsregnskab for 2022, kan de anførte vedtægtsuoverensstemmelser ikke begrunde afvisning af genoptagelse, jf. selskabslovens § 232, stk. 3, 1. pkt.

Sagen indeholder tillige en principiel forvaltningsretlig markering: styrelsen havde henvist til [§ 15, stk. 1](#) som hjemmel, hvilket ankenævnet betegnede som »en væsentlig sagsbehandlingsfejl«, fordi genoptagelse reguleres i §§ 231 og 232. Sagen blev hjemvist.

Samme linje – at selskabet skal have en reel mulighed for at berigtige – ses i [23/03652](#), hvor ankenævnet ophævede et afslag, fordi styrelsen havde krævet historisk dokumentation for identifikationsforsøg fra 2017 i stedet for at vurdere, om en fornyet indhentning af oplysninger om reelle ejere kunne udgøre tilstrækkelig berigtigelse.

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 1	Selskabsloven § 231, stk. 1	Selskabsloven § 232, stk. 3
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring 06.03.2025		
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser 01.05.2024		
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere 01.12.2023		

§ 8 Mangler i stiftelsesgrundlaget som uoprettelige nulliteter

Den skarpeste grænse i praksis går ved mangler, der rammer selve selskabets fundament. Erhvervsstyrelsen har i genoptagelsessagerne konsekvent citeret lovbemærkningerne til [§ 232](#):

I visse tilfælde er det ikke muligt at berigtige det forhold, der har ført til selskabets oversendelse til tvangsopløsning, og i sådanne tilfælde er det derfor ikke muligt at genoptage selskabet og dermed afbryde tvangsopløsningen. Som eksempel på sådanne forhold, der ikke kan berigtiges, kan nævnes mangler i stiftelsesgrundlaget, herunder at det viser sig, at et selskab ikke er stiftet med et reelt kapitalindskud.

Hovedsagen på IVS-området er [19/04608](#). Tre iværksætterselskaber var registreret via selvbetjeningsløsningen, hvor der i stedet for stiftelsesdokument alene var indberettet et *udkast til vedtægter*. En stikprøvekontrol af 20 stiftelser foretaget af samme person viste identiske mangler. Ankenævnet fandt, at der ved samtlige anmeldelser forelå tre mangler: manglende stiftelsesdokument, jf. [§ 26](#), mangelfuld egenerklæring om kapitalens tilstedeværelse efter den dagældende anmeldelsesbekendtgørelse, og mangelfulde vedtægter, jf. [§ 28](#). Særligt bemærkelsesværdigt er styrelsens præcisering af, at kravet om dokumentation for kapitalens tilstedeværelse

gælder, **uanset om selskabskapitalen er 1 kr.** – for IVS'er med kapital på 25.000 kr. eller derunder var en simpel egenerklæring tilstrækkelig, men den skulle faktisk indsendes.

I [19/01096](#) var K1 IVS anmeldt med sig selv som stifter, vedtægterne knyttede sig til et andet selskab, og stiftelsesdokumentet var ikke underskrevet. De efterfølgende indsendte dokumenter var underskrevet henholdsvis 20. november og 13. december 2018 – længe efter de anmeldte stiftelsesdatoer. Ankenævnet fastslog, at et stiftelsesdokument skal udtrykke, hvad stifterne vedtog på selve stiftelsestidspunktet, jf. §§ 25 og 26, og at mangler vedrørende stifternes identitet eller manglende underskrifter derfor ikke kan reparerer med tilbagevirkende kraft; en accept ville reelt svare til en ny stiftelse.

Nulliteten kan også bestå i manglende retsevne. I [2015-6306](#) var et ApS stiftet af et moderselskab, der selv var under stiftelse og dermed uden retsevne, jf. § 24, stk. 4 og § 41, stk. 1. Ankenævnet udtalte:

... da stiftelsen er sket i strid med selskabsloven, og der er tale om en oprindelig mangel i stiftelsesgrundlaget, som ikke kan beriges, tiltræder ankenævnet, at Erhvervsstyrelsen ved afgørelsen af 5. maj 2015 har meddelt, at selskabet ikke kan genoptages, jf. § 232, stk. 3, 1. og 2. pkt.

Styrelsen tilføjede her det synspunkt, der går igen i alle selvbetjeningssagerne: den tekniske mulighed for at gennemføre en registrering fritager ikke anmelderen for ansvaret for, at de materielle lovkrav er overholdt, jf. § 15, stk. 2.

Linjen har lange rødder. Allerede i [95-2.017](#) fastslog ankenævnet, at en efterfølgende udskiftning af en enestifter er en ændring af selve stiftelsesgrundlaget og dermed en ny selskabsstiftelse, der kræver ny anmeldelse – ikke en berigtigelse. Og i [96-155.766](#) blev registrering nægtet, fordi en stifter under stiftelse hverken havde retsevne til at forpligte sig eller til ubetinget at disponere over den indskudte kapital. Endelig viser [19/01158](#), at nullitetssynspunktet også kan bruges *fremad*: styrelsen kunne administrativt tilbageføre en kæde af ejer- og ledelsesregistreringer efter § 20, da anmelderen ikke kunne dokumentere den påberåbte fuldmagt.

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 2	Selskabsloven § 20	Selskabsloven § 24, stk. 4	
	Selskabsloven § 25	Selskabsloven § 26	Selskabsloven § 28	
			Selskabsloven § 41, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Tre IVS-selskaber nægtet genoptagelse efter mangler i stiftelsesgrundlaget – Erhvervsankenævnet stadfæster			25.02.2020
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster Erhvervsstyrelsens administrative tilbageførsel af ejerregistreringer i ApS som åbenbar nullitet			19.09.2019
	Erhvervsankenævnet · Afslag på genoptagelse af selskaber grundet uafhjælpelige mangler i stiftelsesgrundlaget			17.07.2019
	Erhvervsankenævnet · Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne			29.03.2016
	Erhvervsankenævnet · Registreringsnægtet anpartsselskab – stifter var selv under stiftelse og medstifter tegnede ikke anpartskapitalen			29.05.1997
	Erhvervsankenævnet · Afslag på registrering af anpartsselskab ved udskiftning af enestifter og nægtelse af gebyrtilbagebetaling			24.11.1995

Berigtigelsesfristen efter § 23 g og styrelsens forvaltningsretlige pligter

§ 9

For afhjælpelige fejl gælder [selskabslovens § 23 g](#), hvorefter Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist for berigtigelse af en fejl eller mangel, der kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af det centrale ledelsesorgan – og efter [stk. 3](#) *ikke kan* registrere, hvis fristen overskrides.

I [22/14144](#) havde styrelsen forlænget berigtigelsesfristen flere gange, senest til 15. august 2022. Erklæringen blev først modtaget pr. mail den 24. august. Selskabet fremlagde et skærmprent af en kladde i selvbetjeningssystemet som bevis for, at dokumentet var uploadet i februar. Ankenævnet tiltrådte styrelsens standpunkt om, at en kladde ikke er en indsendelse – styrelsen har ikke adgang til at se indholdet, før anmelderen endeligt godkender og indsender – og at ansvaret for korrekt indsendelse påhviler anmelderen. Fristoverskridelsen forpligtede derfor styrelsen til at nægte registrering.

Modstykket er, at styrelsen faktisk skal give muligheden, hvor den findes. I [22/14122](#) blev en genoptagelse afvist, fordi den valgte direktør stod med »ukendt adresse« i CPR. Ankenævnet hjemviste sagen med henvisning til forarbejderne til [§ 23 d](#):

Ved nægtelse af registrering eller afregistrering, er det Erhvervsstyrelsens praksis at give mulighed for at berigtige ukorrekte oplysninger såfremt det er muligt. Der er ikke med lovforslaget tiltænkt ændringer hertil.

Ankenævnet kritiserede tillige, at styrelsen udelukkende havde forholdt sig til bopælsadressen uden at tage stilling til, om de materielle betingelser for genoptagelse i øvrigt var opfyldt. Grænsen mod de uafhjælpelige fejl trækkes i [J.NR. 24/11571](#): når fejlen ligger i vurderingsmandens erklæring og ikke kan afhjælpes ved en beslutning i selskabets organer, er der ingen pligt til at fastsætte en frist efter [§ 23 g](#), stk. 2.

LOV	Selskabsloven § 15, stk. 1	Selskabsloven § 23g, stk. 2-3	Selskabsloven § 23d
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital 13.05.2025 Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist 10.02.2023 Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse 22.12.2022		

§ 10 Ledelseskravet ved genoptagelse: reel ledelse, ikke stråmand

[§ 231, stk. 1](#) kræver, at der ved genoptagelsen »vælges ledelse«. Erhvervsstyrelsen har i en række afgørelser koblet dette krav sammen med kontrolbestemmelserne i [§ 23 b](#) og [§ 23 f](#) samt kravet i [§ 112](#) om, at direktøren faktisk skal udøve ledelsen – en problemstilling der er særlig nærliggende i selskaber med minimal kapital og hyppige ledelsesudskiftninger.

I [22/14125](#) blev genoptagelse nægtet, fordi der forelå begrundet tvivl om, hvorvidt den anmeldte direktør reelt ville udøve ledelsen. Ankenævnet lagde vægt på:

...at der foreligger en række modstridende oplysninger og dokumentation, herunder om tiltrædelsesdatoen for CC som direktør for selskabet, om CC skulle modtage løn fra selskabet, og om CC skulle udøve en rolle og varetage opgaver for selskabet svarende til den faktiske ledelse...

Afgørende var også, at al korrespondance om genoptagelsen gik gennem den tidligere ejer uden den nye direktørs involvering, og at funktionærkontrakten beskrev opgaven som »administrativt arbejde«. Samme resultat nås i [24/08373](#).

Grænsen for styrelsens skøn markeres i [23/02577](#), hvor ankenævnet stadfæstede afvisningen, men ændrede afgørelsen med kritiske bemærkninger om styrelsens forkerte hjemmelsgrundlag og manglende stillingtagen til, om der forelå en konkret formodning om stråmandsvirksomhed. Og i [23/07043](#) blev et afslag ændret, fordi dokumentationskravene til faktisk ledelse skal ses i lyset af selskabets karakter – her et nystiftet holdingselskab uden ansatte, hvor det logisk er umuligt at fremlægge dialog med bank og samarbejdspartnere på vegne af et selskab uden CVR-nummer.

LOV	Selskabsloven § 23f	Selskabsloven § 23b, stk. 1	Selskabsloven § 112, stk. 2
	Selskabsloven § 231, stk. 1		
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af selskab grundet tvivl om den anmeldte direktørs faktiske ledelse		30.01.2025
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed		21.03.2024
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse		06.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Afslag på genoptagelse af AA ApS grundet tvivl om den faktiske ledelse af selskabet		24.02.2023

Klageadgangens grænser: hvad Erhvervsankenævnet kan og ikke kan

§ 11 prøve

Praksis er præget af en fast todeling. Erhvervsstyrelsens beslutning om at anmode skifteretten om tvangsopløsning kan **ikke** indbringes for anden administrativ myndighed, jf. [selskabslovens § 371, stk. 2](#), der bl.a. undtager afgørelser efter [§ 225, stk. 1](#), [§ 226](#) og [§ 232, stk. 2](#). Derimod kan afslaget på genoptagelse prøves fuldt ud.

Denne opdeling blev anvendt eksplicit i [19/04608](#), hvor ankenævnet behandlede klagen i to led: afvisning af klagen over oversendelsen til skifteretten, og realitetsbehandling – med stadfæstelse – af nægtelsen af genoptagelse. Samme fremgangsmåde ses i [19/01096](#) og i [2015-6306](#), hvor nævnet henviste til [§ 371, stk. 2](#), sammenholdt med [bekendtgørelse om Erhvervsankenævnet § 8, stk. 1](#).

For IVS-selskaberne specifikt gjaldt den parallelle regel i overgangsordningens § 6: afgørelser efter lovens § 4 kunne indbringes inden 4 uger, mens afgørelser som følge af overskridelse af de frister, styrelsen fastsatte efter § 5, stk. 2, ikke kunne indbringes for højere administrativ myndighed. Et IVS, der havde forsømt omregistreringsfristen, havde derfor ingen administrativ klageadgang mod selve oversendelsen – kun mod et efterfølgende afslag på genoptagelse.

LOV	Selskabsloven § 225, stk. 1	Selskabsloven § 226	Selskabsloven § 232, stk. 2
	Selskabsloven § 371, stk. 2		
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Tre IVS-selskaber nægtet genoptagelse efter mangler i stiftelsesgrundlaget – Erhvervsankenævnet stadfæster		25.02.2020

Erhvervsankenævnet · Afslag på genoptagelse af selskaber grundet uafhjælpelige mangler i stiftelsesgrundlaget	17.07.2019
Erhvervsankenævnet · Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne	29.03.2016

§ 12 Efter tvangsopløsningen: konkurskarantæne og nullitetsindsigelsen

Når tvangsopløsningen fører til konkurs, flyttes sagen til skifteretten og – i hovedstadsområdet – til Sø- og Handelsretten. To sager tegner billedet for IVS-selskaberne.

I [BS-42803/2018-SHR](#) var et IVS stiftet med en selskabskapital på 1 kr. og tvangsopløst af Erhvervsstyrelsen den 4. september 2017 på grund af væsentlige mangler ved stiftelsen. Direktøren gjorde gældende, at selskabet var en nullitet, og at han derfor ikke havde ledet nogen virksomhed. Retten afviste indsigelsen:

Erhvervsstyrelsens tvangsopløsning af selskabet grundet mangler ved stiftelsen af selskabet medfører ikke, at reglerne om konkurskarantæne ikke kan finde anvendelse vedrørende Part A's faktiske virke som direktør for selskabet i den pågældende periode.

På grundlag af en råbalance med indtægter på 278.446,51 kr. og Skattestyrelsens efteropkrævning af moms, A-skat og AM-bidrag fandt retten, at der havde været reel – men uregistreret – drift med sort løn, og at direktøren havde tilsidesat både bogføringspligten og oplysningspligten over for kurator efter [konkurslovens § 100](#). Karantænen blev efter [§ 157, stk. 1](#) fastsat til 2 år under hensyn til, at der var forløbet 24 måneder siden dekretet, jf. [§ 158, stk. 1](#).

Modstykket er [BS-31124/2018-SHR](#) og [BS-31726/2018-SHR](#), hvor to unge studerende drev et callcenter gennem et IVS. Bogføringen for 2017 var ufuldstændig, momsindberetningerne stemte ikke med bogføringen (21.548 kr. indberettet mod 175.879 kr. bogført for 2016), og der var udokumenterede overførsler til ledelsen. Retten frifandt dem alligevel:

Sagsøgte 1 og Sagsøgte 2 er begge iværksættere. Når henses til deres unge alder, at de er under uddannelse, at de ikke tidligere har været involveret i insolvent lukning af selskaber og sammenholdt med, at de har søgt om bistand og råd, finder retten, at de foreliggende fejl ikke beror på misbrug af regler, men i væsentlig grad skyldes manglende dygtighed.

Sammenholdt viser de to sager, at det afgørende ikke er selskabsformen eller kapitalens beskedne størrelse, men om fejlene fremstår som misbrug eller som udslag af manglende dygtighed. Sondringen er den samme som i [B-103-14](#), hvor medvirken til stiftelse af et selskab uden reelt kapitalgrundlag kombineret med manglende bogføring og momsangivelser udløste 3 års karantæne. Den generelle karantænepraksis er behandlet under [konkurskarantæne](#), ligesom ledelsens erstatningsansvar ved underkapitalisering hører under [bestyrelsesansvar](#) og den efterfølgende bobehandling under [konkurs](#).

LOV

[Konkursloven § 100](#)[Konkursloven § 157, stk. 1](#)[Konkursloven § 158, stk. 1](#)[Selskabsloven § 118, stk. 2](#)

PRAKSIS

Sø- og Handelsretten · Konkurskarantæne til direktør i tvangsopløst IVS efter manglende bogføring og skatteunddragelse 11.10.2019

Sø- og Handelsretten · Frifindelse for konkurskarantæne til unge iværksættere trods mangelfuld bogføring 14.06.2019

Sø- og Handelsretten · Konkurskarantæne pålagt direktør for groft uforsvarlig forretningsførelse og manglende kapitalgrundlag 02.07.2015

Bankkontoproblemet: når 1-krones-kapitalen forhindrede en erhvervskonto

§ 13

En tilbagevendende faktisk omstændighed i IVS-sagerne er, at pengeinstitutterne afviste at oprette erhvervskonti til selskaber med en selskabskapital på 1 kr. Det skabte et strukturelt problem: omsætningen gik ind på ejerens private konto, hvilket i skattemyndighedernes optik pegede mod, at der slet ikke var realitet bag selskabet.

Landsskatteretten har taget stilling til begge udfald af dette dilemma. I [19-0040694](#) havde Skattestyrelsen forhøjet ejerens personlige indkomst med i alt 348.000 kr. for 2015-2017, fordi IVS'et hverken var momsregistreret, havde indsendt årsregnskaber eller havde egen bankkonto, og fordi selskabet blev tvangsopløst efter [selskabslovens § 225](#). Landsskatteretten nåede det modsatte resultat og lagde afgørende vægt på, at fakturaerne var udstedt med selskabets CVR-nummer:

Landsskatteretten finder det troværdigt, at et IVS ikke kunne opnå en erhvervskonto. Der er derfor ikke grundlag for at beskatte klager af overskud af virksomhed. En eventuel beskatning af klager kan således alene ske af beløb, der må anses for udloddet fra [virksomhed1] IVS til klager.

Omvendt gik det i [17-0991333](#). Her stiftede en person et IVS til rengøringsvirksomhed og fik – som han forklarede – ikke en erhvervskonto, fordi bankerne afviste et IVS med 1 kr. i kapital. Alle kundebetalinger gik ind på hans private konto, selskabet havde ingen registrerede ansatte, og der blev overført beløb til fire personer betegnet »medarbejder 1-4«. Landsskatteretten fandt, at der ikke havde været realitet bag selskabet, og at der reelt var tale om uregistreret personlig virksomhed:

Retten finder på denne baggrund, at virksomheden har været arbejdsgiver for en ikke nærmere identificeret kreds af ansatte og derfor har været indeholdelsespligtig for A-skat og AM-bidrag for så vidt angår de lønudbetalinger, der er sket til disse personer.

Indehaveren hæftede personligt for 325.757 kr. i manglende indeholdt A-skat og AM-bidrag, jf. [kildeskattelovens § 69, stk. 1](#) og [arbejdsmarkedsbidragslovens § 15, stk. 2](#), suppleret af hæftelsesreglen for uregistrerede virksomheder i [opkrævningslovens § 11, stk. 12](#).

Forskellen mellem de to sager ligger i dokumentationen: hvor der forelå fakturaer udstedt i selskabets navn og med selskabets CVR-nummer, blev selskabsformen respekteret; hvor der hverken var fakturaspor, ansættelseskontrakter eller registrering som indeholdelsespligtig, blev konstruktionen tilsidesat.

LOV

[Arbejdsmarkedsbidragsloven § 15, stk. 2](#)

[Kildeskatteloven § 69, stk. 1](#)

[Opkrævningsloven § 11, stk. 12](#)

[Selskabsloven § 225](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Anerkendelse af erhvervsvirksomhed i iværksætterselskab (IVS) frem for personligt regi

20.12.2022

Landsskatteretten · Personlig hæftelse for manglende indeholdelse af A-skat og AM-bidrag i uregistreret virksomhed

16.03.2022

§ 14

Sammenfatning: hvad IVS-praksis efterlader

Iværksætterselskabet eksisterede som selskabsform i knap seks år og efterlod en praksis, der i dag først og fremmest handler om afvikling og formkrav. Fem hovedlinjer træder frem.

For det første var IVS'et aldrig en fritagelse fra selskabsrettens formkrav. Kravet om dokumentation for kapitalens tilstedeværelse gjaldt, selv om kapitalen kun var 1 kr. – det var alene dokumentationsformen, der var lempet til en egenerklæring for kapital på 25.000 kr. eller derunder. [19/04608](#) er det klareste udtryk for, at selvbetjeningsløsningens tekniske tilgængelighed ikke fritog anmelderen for det materielle ansvar.

For det andet er sondringen mellem afhjælpelige mangler og oprindelige nulliteter afgørende. Manglende årsrapport, ukorrekt registreret bopælsadresse eller en mangelfuld anmeldelse kan berigtiges inden for en frist efter [§ 23 g, stk. 2](#). Manglende stiftelsesdokument, uklar stifteridentitet, manglende underskrift eller stifter uden retsevne kan ikke – jf. [19/01096](#) og [2015-6306](#).

For det tredje er timing det hyppigste forlis. Berigtigelsen skal ske senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, dokumentationen senest samtidig med anmeldelsen, og vurderingsmandserklæringen må ikke være dateret efter generalforsamlingen. [22/14144](#), [24/00693](#) og [24/09250](#) viser, at hverken systemkladder, korte fristoverskridelser eller efterfølgende godkendte årsrapporter redder en anmeldelse.

For det fjerde har Erhvervsankenævnet samtidig markeret grænser for styrelsens skøn: berigtigelseskravet er begrænset til det forhold, der udløste tvangsopløsningen ([23/13991](#)), styrelsen skal give berigtigelsesmulighed hvor den findes ([22/14122](#)), og afgørelser skal angive korrekt hjemmelsgrundlag.

For det femte overlever de personlige retsvirkninger selskabets ophør. Hverken selskabets tvangsopløsning eller påstanden om, at selskabet var en nullitet, afskærer konkurskarantæne for det faktiske ledelsesvirke, jf. [BS-42803/2018-SHR](#), og personlig hæftelse for indeholdelsespligtige beløb kan følge, hvis selskabskonstruktionen ikke har haft realitet, jf. [17-0991333](#).

Den lovgivningsmæssige udvikling har siden fortsat i samme retning som 2019-lovens grundtanke: i stedet for en særlig lavkapitalform er adgangen til anpartsselskabet gjort billigere, senest ved nedsættelsen af kapitalkravet i [§ 4, stk. 2](#) til 20.000 kr. med virkning fra 27. februar 2025.

LOV	Selskabsloven § 4, stk. 2	Selskabsloven § 23g, stk. 2	Selskabsloven § 232, stk. 3
PRAKSIS	Sø- og Handelsretten · Konkurskarantæne til direktør i tvangsopløst IVS efter manglende bogføring og skatteunddragelse		
	Landsskatteretten · Personlig hæftelse for manglende indeholdelse af A-skat og AM-bidrag i uregistreret virksomhed		
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital		
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring		
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser		
	Erhvervsankenævnet · Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist		
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse		

- Erhvervsankenævnet** · Tre IVS-selskaber nægtet genoptagelse efter mangler i stiftelsesgrundlaget – 25.02.2020
Erhvervsankenævnet stadfæster
- Erhvervsankenævnet** · Afslag på genoptagelse af selskaber grundet uafhjælpelige mangler i stiftelsesgrundlaget 17.07.2019
- Erhvervsankenævnet** · Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne 29.03.2016

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Selskabsloven § 4	stk. 2	Selskabsloven § 23g	stk. 2-3
Selskabsloven § 225	stk. 1	Selskabsloven § 231	stk. 1
Selskabsloven § 232	stk. 3	Selskabsloven § 371	stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser

25 afgørelser

SØ- OG HANDELSRETEN · SPECIALRET

3

11.10.2019	Konkurskarantæne til direktør i tvangsopløst IVS efter manglende bogføring og skatteunddragelse	BS-42803/2018-SHR
14.06.2019	Frifindelse for konkurskarantæne til unge iværksættere trods mangelfuld bogføring	BS-31124/2018-SHR og BS-31726/2018-SHR
02.07.2015	Konkurskarantæne pålagt direktør for groft uforsvarlig forretningsførelse og manglende kapitalgrundlag	B-103-14

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS

2

20.12.2022	Anerkendelse af erhvervsvirksomhed i iværksættersekskab (IVS) frem for personligt regi	19-0040694
16.03.2022	Personlig hæftelse for manglende indeholdelse af A-skat og AM-bidrag i uregistreret virksomhed	17-0991333

ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

19

13.07.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster afvisning af genoptagelse af CC ApS grundet utilstrækkelig selskabskapital	24/09250
13.05.2025	Afvisning af genoptagelse af AA A/S grundet mangelfuld revisorerklæring om selskabskapital	J.NR. 24/11571
06.03.2025	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende berigtigelse af årsrapport og kapitalerklæring	24/00693
30.01.2025	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af selskab grundet tvivl om den anmeldte direktørs faktiske ledelse	24/08373

01.05.2024	Hjemvisning af sag om genoptagelse af selskab under tvangsopløsning grundet forkert hjemmel og fejlagtig afvisning pba. vedtægtsuoverensstemmelser	23/13991
21.03.2024	Afvisning af genoptagelse af selskab grundet tvivl om faktisk ledelse og stråmandsvirksomhed	23/02577
06.12.2023	Erhvervsankenævnet omstøder Erhvervsstyrelsens afslag på registrering af selskabsstiftelse grundet utilstrækkelig dokumentation for faktisk ledelse	23/07043
01.12.2023	Hjemvisning af sag om genoptagelse af AA ApS efter tvangsopløsning grundet manglende dokumentation for reelle ejere	23/03652
24.02.2023	Afslag på genoptagelse af AA ApS grundet tvivl om den faktiske ledelse af selskabet	22/14125
10.02.2023	Nægtelse af registrering af genoptagelse for KL IVS grundet overskridelse af berigtigelsesfrist	22/14144
22.12.2022	Hjemvisning af afslag på genoptagelse af anpartsselskab grundet manglende mulighed for berigtigelse af direktørs bopælsadresse	22/14122
25.02.2020	Tre IVS-selskaber nægtet genoptagelse efter mangler i stiftelsesgrundlaget – Erhvervsankenævnet stadfæster	19/04608
19.09.2019	Erhvervsankenævnet stadfæster Erhvervsstyrelsens administrative tilbageførsel af ejerregistreringer i ApS som åbenbar nullitet	19/01158
17.07.2019	Afslag på genoptagelse af selskaber grundet uafhjælpelige mangler i stiftelsesgrundlaget	19/01096
29.03.2016	Afgørelse om oversendelse til tvangsopløsning og afslag på genoptagelse pga. ulovlig stiftelse af selskab uden retsevne	2015-6306
29.05.1997	Registreringsnægtet anpartsselskab – stifter var selv under stiftelse og medstifter tegnede ikke anpartskapitalen	96-155.766
27.02.1997	Grønlandsk anpartsselskab under tvangsopløsning afskåret fra at beslutte frivillig likvidation	96-95.809
27.02.1997	Selskab under tvangsopløsning kan ikke beslutte frivillig likvidation – Erhvervsankenævnet stadfæster Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afvisning	96-95.835
24.11.1995	Afslag på registrering af anpartsselskab ved udskiftning af enestifter og nægtelse af gebyrtilbagebetaling	95-2.017
REVISORNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		1
28.02.2025	Bøde på 100.000 kr. for uafhængighedsbrud: Statsautoriseret revisor afgav kapitalerklæringer ved selskabsstiftelse, mens selskabskapitalen lå på revisionsvirksomhedens bankkonto (sag 062-2024)	24-07674